

Εξοχότατε κύριε Πρόεδρε της Δημοκρατίας,
αξιότιμες και αξιότιμοι υψηλοί προσκεκλημένοι,
κυρίες και κύριοι,
αγαπητές φοιτήτριες και αγαπητοί φοιτητές,

Εκατό χρόνια! Ένας αιώνας!

Ένα μήκος χρόνου αξιοσέβαστο, κυρίως γιατί, μέχρι σχετικά πρόσφατα στην ανθρώπινη ιστορία, τα εκατό χρόνια ήταν δύο, τρεις ή και τέσσερις φορές το προσδόκιμο ζωής των ανθρώπων —το εκατό ήταν ένας ασύλληπτος αριθμός για τους Λονδρέζους ή τους Ιταλούς στη Μπολόνια που, όταν ιδρύθηκαν τα Πανεπιστήμια τους στο δεύτερο μισό του ενδέκατου αιώνα, δεν μπορούσαν να φανταστούν ότι ζει κανείς πάνω από τριάντα - τριάντα τρία χρόνια!

Ένας αιώνας, αξιοσέβαστος καθώς είναι, είναι ταυτόχρονα ανοιχτός σε ερμηνείες. Είναι πολύ ή λίγο; Είναι γερασμένος ο οργανισμός ή μόλις ενηλικιώθηκε; Αναλογιστείτε το εξής: μέχρι να ιδρυθούμε εμείς ως Πανεπιστήμιο, το σύνολο των Πανεπιστημίων στον κόσμο ήταν περίπου 2.000, με τα 320 από αυτά στην Ευρώπη. Αφού ιδρυθήκαμε προστέθηκαν άλλα 48.000 Πανεπιστήμια. 48.000 νέα Πανεπιστήμια μετά το

Αυτό κι αν είναι πεδίο δόξας λαμπρό. Να σταθείς ανάμεσα στους καλύτερους των 50.000 Πανεπιστημίων, να στηριχτείς στην εμπειρία της εκατονταετίας σου και να διαπρέψεις με την καινοτόμο σου έρευνα και την ποιοτική σου εκπαίδευση στα σύγχρονα γνωστικά αντικείμενα. Αυτός, κυρίες και κύριοι, είναι ο στίβος του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου, σε αυτόν τον στίβο δρέπει ήδη δάφνες, σε αυτόν τον παγκόσμιο στίβο θα συνεχίσει ακόμα πιο δυνατό να προσφέρει τις πολύτιμες υπηρεσίες του!

Γιορτάζουμε σήμερα αυτήν την επέτειο όχι γιατί καταφέραμε να αναρριχηθούμε μέχρι τα εκατό, αλλά γιατί έχουμε την βεβαιότητα πως το μέλλον του μεγαλύτερου Πανεπιστημίου της νοτιοανατολικής Ευρώπης είναι μπροστά μας και είναι καλύτερο. Πολύ καλύτερο!

Καθώς στέκομαι εδώ ως ο νέος Πρύτανης του Αριστοτελείου —πιο νέος δε γίνεται, χθες μόλις εκλέχθηκα!— συναισθάνομαι τη μεγάλη τιμή και την ακόμη μεγαλύτερη ευθύνη να συμβάλω σ' αυτό το σπουδαίο μέλλον του Πανεπιστημίου μας. Γνωρίζω ότι στηρίζομαι στους ώμους γιγάντων, τρέφω βαθύ σεβασμό στις παραδόσεις μας, κυριαρχούμαι όμως από το ακαδημαϊκό όραμα της διάκρισης, της υπέρβασης των εσκαμμένων, της πρωτοπορίας που επιθυμεί κάθε επιστημονική κοινότητα που σέβεται τον εαυτό της. Γι' αυτό στην ομιλία μου θα παραλείψω την εξιστόρηση του παρελθόντος! Υπολόγισα ότι θα κρατούσε τρία λεπτά, τρία «βαριά» λεπτά για ένα σύγχρονο ακροατήριο. Είναι άλλωστε πληροφορίες που μπορείτε να διαβάσετε στις ψηφιακές σας πλατφόρμες. Για τα επόμενα λίγα λεπτά θα ασχοληθούμε με το παρόν και το μέλλον.

Σήμερα, το Αριστοτέλειο με το μέγεθος, την ιστορία του, το ανθρώπινο δυναμικό του και τη γεωγραφική του θέση, είναι ικανό να επιδρά αποφασιστικά στην κοινωνική και οικονομική ζωή της Θεσσαλονίκης, της Κεντρικής Μακεδονίας και της χώρας ολόκληρης. Το μεγάλο όνομα που φέρει —μία από τις πιο γνωστές και πιο επιδραστικές προσωπικότητες όλων των εποχών— η υψηλή αναγνωρισιμότητα του στον διεθνή ακαδημαϊκό χώρο και η έδρα του σε μία Μεσογειακή, Ελληνική ιστορική πόλη που μπορεί να εξελιχθεί σε σύγχρονο τεχνολογικό, βιομηχανικό και εμπορικό hub, προσφέρουν συγκριτικά πλεονεκτήματα για τη λειτουργία και την ανάπτυξη του. Το κυριότερο συγκριτικό του πλεονέκτημα όμως είναι —και θα είναι πάντοτε— η ακαδημαϊκή του αξία όπως ενσωματώνεται στις γνώσεις, στις δεξιότητες αλλά και στον πολιτισμό των αποφοίτων του. Για αυτές και για αυτούς υπάρχουμε, αυτές και αυτούς υπηρετούμε. Αν έμειναν στη μνήμη μας δάσκαλοι όπως ο Κακριδής, ο Ανδρόνικος, ο Αλεξανδρίδης, ο Μαρωνίτης, ο Παντερμαλής και τόσοι άλλοι, ήταν γιατί έπλασαν εκατοντάδες συνεχιστές, γοήτευαν εκατοντάδες χιλιάδες μυαλά και πρόσφεραν σε εκατομμύρια ανθρώπων το δώρο της επιστημονικής τους ιδιοφυΐας.

Γι' αυτήν, λοιπόν, την ακαδημαϊκή αξία πρέπει να εργαστούμε. Άξιες και άξιους διδάσκοντες έχουμε ήδη, οφείλουμε να προσελκύουμε διαρκώς τους καλύτερους. Φοιτητές και φοιτήτριες με όρεξη για γνώση έχουμε ήδη —μας εφοδιάζει αφειδώς και αενάως το σύστημα εισαγωγής στα Πανεπιστήμια—, οφείλουμε να προσελκύουμε τους ικανότερους από την Ελλάδα και το εξωτερικό, οφείλουμε να τους εμπνέουμε την αγάπη για τη γνώση, να τους ωθούμε στη διάκριση, να τους ετοιμάζουμε για το σύγχρονο κόσμο. Και σ' αυτόν τον κόσμο δεν είμαστε μόνοι!

Εκτός από τα νεότερα από εμάς Πανεπιστήμια, τα περισσότερα από τα μεγάλα, ιστορικά και ισχυρά Πανεπιστήμια στον κόσμο ανανεώνουν την εικόνα τους και τη στρατηγική τους, γιατί αντιλαμβάνονται την αξία της επικοινωνίας και επιδιώκουν να διατηρήσουν ή να αυξήσουν τα επίπεδα αναγνωρισιμότητας και εμπιστοσύνης που έχουν κατακτήσει.

Κατά μείζονα λόγο, το Αριστοτέλειο, που κάνει ήδη τα πρώτα τολμηρά του βήματα στο διεθνή στίβο, οφείλει να προβάλει την αξία του, την αυτοπεποίθηση και τον ενθουσιασμό των ανθρώπων του, τις επιστημονικές τους διακρίσεις. Το Αριστοτέλειο συγκαταλέγεται πράγματι ανάμεσα στα καλύτερα Πανεπιστήμια της Ευρώπης. Πόσοι το ξέρουν εκτός των τειχών; Πόσοι από αυτούς είναι Generation Z; Με λίγα λόγια: για να διατηρήσουμε και να ενισχύσουμε τη θέση μας σε ένα διαρκώς απαιτητικότερο ανταγωνιστικό περιβάλλον, οφείλουμε, πέρα από τη συνεχή ποιοτική αναβάθμιση των σπουδών και του ερευνητικού μας έργου, να καλλιεργούμε αδιάκοπα μια κουλτούρα εξωστρέφειας, μια ισχυρή παρουσία στο παγκόσμιο στερέωμα!

Μιλήσαμε για συνεχή αναβάθμιση των σπουδών και εδώ χρειάζεται να ξαναθυμηθούμε ότι οι σπουδές δεν περιορίζονται στην παροχή γνώσεων, αλλά στοχεύουν στην καλλιέργεια της κριτικής σκέψης, του πνεύματος συνεργασίας, της επαγγελματικής, κοινωνικής και ηθικής υπευθυνότητας, την προαγωγή της ελεύθερης σκέψης. Γι' αυτά τα σπουδαία σύγχρονα προσόντα δεν αρκεί το σύγγραμμα και ο καλός δάσκαλος. Χρειαζόμαστε γενναία ποιοτική αναβάθμιση του ακαδημαϊκού περιβάλλοντος, περαιτέρω ενίσχυση της έρευνας και της καινοτομίας και πλήρης ψηφιακός μετασχηματισμός —όχι για να αντικαταστήσουμε, προσέξτε, την «ψηφιακή γραφειοκρατία» που έχει επικρατήσει, αλλά για αξιοποιήσουμε τις έξυπνες λύσεις του σήμερα. Χρειαζόμαστε πρωτοπορίες! Το Αριστοτέλειο δεν αρκεί να είναι σύγχρονο στον εργαστηριακό εξοπλισμό και το διδακτικό του έργο. Πρέπει να γίνει ο πιλότος για την προσαρμογή της πόλης στην κλιματική αλλαγή και πρότυπο σεβασμού του δημόσιου χώρου. Το δημόσιο Πανεπιστήμιο θα πρέπει να είναι δείκτης του πολιτισμού μας ως Ελλήνων!

Λειτουργική αναβάθμιση χωρίς αναθεώρηση των σχέσεων Πανεπιστημίου-κοινωνίας είναι ασφαλώς αδιέξοδη. Οι κύριοι θεματικοί άξονες του στρατηγικού μας σχεδίου που συνδέουν εκπαίδευση, έρευνα και παραγωγή είναι οι εξής:

- η διάχυση και αξιοποίηση των ερευνητικών αποτελεσμάτων προς όφελος του ίδιου του Πανεπιστημίου και της εθνικής οικονομίας,
- η συμμετοχή σε αναπτυξιακές πρωτοβουλίες από κοινού με οικονομικούς και κοινωνικούς εταίρους,
- η συνεχής αξιολόγηση των αναγκών της αγοράς εργασίας και η αντίστοιχη προσαρμογή προπτυχιακών, μεταπτυχιακών και συνεχιζόμενης κατάρτισης σπουδών σ' αυτήν,
- η ενίσχυση της κοινωνικής έρευνας για επίκαιρα θέματα που απασχολούν την κοινωνία.

Το Αριστοτέλειο είναι και θα παραμείνει πραγματικός πιλότος για τη χώρα. Είναι ένα από τα μεγαλύτερα Πανεπιστημιακά Ιδρύματα της Ευρώπης, πολυσυλλεκτικό με 42 Τμήματα, ιστορικό, χωροταξικά κυρίαρχο στο κέντρο του αστικού ιστού και με σπάνια αναλογία ακαδημαϊκής κοινότητας προς τον πληθυσμό της πόλης που το φιλοξενεί. Ο εκσυγχρονισμός του, όπως και κάθε ελληνικού δημόσιου Πανεπιστημίου, είναι ανάγκη όχι μόνο της ακαδημαϊκής κοινότητας αλλά της ίδιας της χώρας, αν θέλει κάτι παραπάνω για το παρόν και το μέλλον των πολιτών της. Και θα γίνει, αρχίζοντας άμεσα! Γιατί το Αριστοτέλειο σ' αυτό το κρίσιμο σταυροδρόμι της εκατοντάχρονης ιστορίας του πρέπει να συνεχίσει να είναι αντάξιο των προσδοκιών τόσο των διδασκόντων όσο και των νέων παιδιών που διαγωνίζονται σκληρά για να γίνουν φοιτητές του.

Θρυλείται ότι θα αντιμετωπίσουμε τον ανταγωνισμό των ξένων Πανεπιστημίων που έρχονται στην Ελλάδα. Σας προτρέπω να τον δούμε ως ευκαιρία και όχι ως απειλή για τα δημόσια Πανεπιστήμια, ως κίνητρο για βελτίωση και προσέλκυση των ικανότερων. Όσο δυνατότερο φοιτητικό hub με επίκεντρο το Αριστοτέλειο γίνεται η Θεσσαλονίκη, τόσο καλύτερα θα αποδίδουν τα δικά μας διεθνή μεταπτυχιακά, όπως και τα προπτυχιακά μας προγράμματα που πρέπει να πληθύνουν. Το Πανεπιστήμιό μας, το επαναλαμβάνω, έχει τα κατάλληλα χαρακτηριστικά, έχει τις υποδομές και το ανθρώπινο δυναμικό για να ηγηθεί στην προσφορά διεθνών προγραμμάτων σπουδών. Θα εξασφαλίσει έτσι αναπτυξιακούς πόρους και θα συμβάλλει αποφασιστικά στην εξωτερική πολιτική και στο ΑΕΠ της Ελλάδας.

Το Αριστοτέλειο είναι ήδη παράγοντας ανάπτυξης και πολιτισμού για την πόλη, θέλουμε να ενισχυθεί και να καταστεί πυλώνας ανάπτυξης και πολιτισμού για την χώρα. Θέλουμε να γίνει πιλότος για την αναβάθμιση της ελληνικής Ανώτατης εκπαίδευσης στην Ελλάδα. Γι' αυτό θα ζητήσω τη συνεργασία και την στήριξη των θεσμικών φορέων της πόλης και των Υπουργείων για την επίτευξη των σχεδίων μας. Θα καταθέσω σύντομα ένα λεπτομερές πλάνο βιωσιμότητας και ανάπτυξης του, προσδοκώντας την έγκριση και τη συνεργασία τους για να πετύχει.

Γιατί έχει τώρα σημασία αυτή η συμπαράταξη; Γιατί, Εξοχότατε, κυρίες και κύριοι, αγαπητές και αγαπητοί συνάδελφοι, βρισκόμαστε σε μια κρίσιμη καμπή της ιστορίας του Αριστοτελείου. Δεν αλλάζουμε απλώς αιώνα, αλλάζουμε εποχή, αντιμετωπίζουμε κοσμογονικές, πρωτόγνωρες συνθήκες. Δε θα διεκτραγωδήσω τις πληθυσμιακές πιέσεις, τους περιβαλλοντικούς κινδύνους, τις γεωπολιτικές ανακατατάξεις, τις τεχνολογικές προκλήσεις —είμαι βέβαιος ότι αυτό το κοινό τις γνωρίζει, τις μετράει και τις ζυγίζει με σοφία. Το περιβάλλον μας δεν συγχωρεί υστερήσεις και αργόσυρτες μεταβάσεις. Η διοίκηση οφείλει να βοηθήσει το Πανεπιστήμιο —και είμαι βέβαιος ότι θα το κάνει— να μετασχηματιστεί ταχύτερα. Να αξιοποιήσει μια γοργά αναπτυσσόμενη διεθνή αγορά αξιόλογου ανθρώπινου δυναμικού, εκπαίδευσης και έρευνας. Να προγυμνάσει σύγχρονους διανοητές και τεχνολόγους που δε γράφουν πλέον σε COMTRAN και LISP, αλλά χρησιμοποιούν εργαλεία τεχνητής νοημοσύνης από τα πρώτα τους βήματα. Να φέρει στη χώρα ανθρώπινο δυναμικό και εθνικό εισόδημα εφάμιλλο τουλάχιστον —και σαφώς διαρκέστερο— από το τουριστικό ή το αγροτικό μας εξαγωγίμο προϊόν. Να αυξήσει την ανθεκτικότητα της ελληνικής κοινωνίας και οικονομίας ενισχύοντας την αυτάρκεια, την προσαρμοστικότητα και τη συνοχή μας. Αυτά μπορεί να τα κάνει μόνο το δημόσιο Πανεπιστήμιο και το Αριστοτέλειο μπορεί να γίνει πραγματικό υπόδειγμα.

Γι' αυτό είμαστε εδώ. Για να οδηγήσουμε το Αριστοτέλειο στη νέα εποχή. Με όραμα, με αποφασιστικότητα με αποτελέσματα. Με εμπιστευθήκατε γιατί είμαι σε θέση να ενώσω, να συγκεράσω, να εκφράσω τη συλλογική μας βούληση. Ό,τι με φέρνει μπροστά σας είναι το ανεπίληπτο κύρος, η τεκμηριωμένη αποτελεσματικότητα και η αλύγιστη επιμονή στο στόχο. Η ενασχόληση μου με την καρδιοχειρουργική με εκπαίδευσε να επιζητώ παντού τον ρεαλισμό, το αποτέλεσμα. Η καθημερινή προσπάθεια στο χειρουργείο να σωθεί ο ασθενής με κάθε προσπάθεια, με κάθε τρόπο, με τις όποιες συνθήκες, μου δίδαξε την επιμονή, τον ρεαλισμό και την απόλυτη προσήλωση στον στόχο ως τις απαραίτητες αρετές για την επίτευξη του.

Θέλω να καταστήσω σαφές ότι είμαι υπέρ της αριστείας, υπέρ της αξιοκρατίας, υπέρ της προσπάθειας και υπέρ των στοχοθετημένων αποτελεσμάτων. Θεωρώ, για παράδειγμα, ότι η εισαγωγή στο Πανεπιστήμιο είναι προσωπική κατάκτηση και όχι κεκτημένο δικαίωμα. Σας παρακαλώ να μην προσπεράσετε εύκολα τη θέση αυτή, δεν είναι ρητορικό σχήμα, είναι οδηγός για τις αλλαγές χρειαζόμαστε στην Εκπαίδευση. Επιτρέψτε μου να μην το αναλύσω εδώ — μπορείτε να διαβάσετε περισσότερα στο πρόσφατο βιβλίο μου, όπου συγκαταλέγω και τις θέσεις μου για την Εκπαίδευση, την Υγεία και, φυσικά, το Αριστοτέλειο. Σε αυτό που θα επιμείνω εδώ είναι ότι χρειαζόμαστε Πανεπιστήμια γεμάτα με καλούς φοιτητές, από την Ελλάδα και από όλο τον κόσμο, με επίκαιρα γνωστικά αντικείμενα και πεδία έρευνας, με καλούς Καθηγητές και σύγχρονους τρόπους μετάδοσης της γνώσης, με λειτουργικούς και ευχάριστους χώρους, με δυναμική διοίκηση και διεθνή επικοινωνία. Για το πόσο αναγκαίοι είναι οι διεθνείς φοιτητές στην Ελλάδα θα αναφέρω μόνο ότι οι Έλληνες φοιτητές λιγοστεύουν δημογραφικά και ότι, χωρίς τα διδάκτρα των διεθνών φοιτητών, δε θα εκσυγχρονίσουμε ποτέ τα Πανεπιστήμια μας προς όφελος και των Ελλήνων.

Για να το πω χωρίς περιστροφές: η χώρα μας μπορεί —και χρειάζεται— να υποδέχεται καλά μυαλά και καινοτόμες ιδέες, και όχι μόνο τουρίστες και μετανάστες! Το γιατί πραγματικά μπορούμε, δε χρειάζεται άλλα λόγια, το δείχνει η πράξη. Το κάναμε, πρώτοι στη χώρα, με την Ιατρική του Αριστοτελείου όταν ξεκινήσαμε το διεθνές προπτυχιακό πρόγραμμα και είδαμε μετά από πολλές δεκαετίες σύγχρονα αμφιθέατρα, εξετάσεις με tablets και προσλήψεις διδακτικού προσωπικού. Στο δημόσιο, ελληνικό Πανεπιστήμιο. Μάλιστα, κυρίες και κύριοι! Αυτό που χρειάζεται, λοιπόν, είναι οργάνωση, δουλειά, πίστη, όραμα και συνεργασία. Τα έχουμε όλα. Έχουμε απεριόριστες δυνατότητες, έχουμε θαυμάσιο ανθρώπινο δυναμικό, έχουμε εμπειρία, αξίες και παραδόσεις. Πώς όμως τιμάς τις αξίες και τις παραδόσεις σου αν δεν προχωράς μπροστά, αν δεν καινοτομείς, αν δε δημιουργείς νέα κεφάλαια στην κληρονομιά που παρέλαβες και οφείλεις πλουσιότερη να αφήσεις στους επόμενους;

Με αυτά στο νου, σήμερα τιμούμε όσες και όσους υπηρέτησαν το Αριστοτέλειο. Όπως λέει ο Θουκυδίδης και ισχύει για όλους μας: «άνδρες πόλις και ου τείχη, ουδέ νήες ανδρών κενάι», δηλαδή η ισχύς της πόλης είναι οι άντρες και όχι τα τείχη ή τα άδεια πλοία. Εμείς, η καθεμία και ο καθένας από εμάς, είμαστε αυτό το διαχρονικό ποτάμι του Αριστοτελείου που κανένα φράγμα δε μπορεί να σταματήσει. Ένα ποτάμι που κάποτε ηρεμεί και κάποτε γιγαντώνεται, που αναζητά τις εκβολές του και στο μεταξύ υδρεύει, αρδεύει και λιπαίνει τους πολιτισμούς γύρω του. Προσωπικά δεσμεύομαι να αφοσιώσω όλες μου τις δυνάμεις στη ζωογόνο σημασία αυτής της ροής. Να παραδώσουμε —οι συνεργάτες μου κι εγώ και μαζί μας όλη η ακαδημαϊκή μας κοινότητα— ένα Αριστοτέλειο σε ακόμα υψηλότερο επίπεδο, ένα πρότυπο δημόσιο Πανεπιστήμιο σοφό, μοντέρνο και ελκυστικό.

Θέλω να ευχαριστήσω τα μέλη του Συμβουλίου Διοίκησης για την εμπιστοσύνη που έδειξαν στο πρόσωπό μου και τη στήριξή τους στο όραμα που έχω για το Αριστοτέλειο. Ευχαριστώ, κατ' αρχάς, τους συναδέλφους

Καθηγητές από το Αριστοτέλειο και μέλη του Συμβουλίου: τον πρώην Πρύτανη Χαράλαμπο Φείδα του οποίου το έργο πρόκειται να συνεχίσω, τον πρώην Πρύτανη κ. Απόστολο Αποστολίδη που παρέδωσε στον κ. Φείδα την Πρυτανεία —και αποτέλεσε ξανά μέχρι σήμερα τον ενδιάμεσο Πρύτανη— τον συνυποψήφιό μου στη διεκδίκηση της Πρυτανείας και πρώην Αντιπρύτανη κ. Ευστράτιο Στυλιανίδη, τον πρώην Κοσμήτορα της Σχολής Κοινωνικών και Οικονομικών Επιστημών κ. Γρηγόρη Ζαρωτιάδη και τον πρώην Πρόεδρο του Τμήματος Φιλοσοφίας και Παιδαγωγικής κ. Γεώργιο Ζωγραφίδη, καθώς και τα εξωτερικά μέλη: τον Μηχανολόγο Μηχανικό, Ομότιμο Καθηγητή και πρώην Αντιπρύτανη ΕΜΠ κ. Δημήτριο Παπαντώνη, τον Πολιτικό Μηχανικό και Καθηγητή του Πανεπιστημίου Κεντάκι κ. Νικηφόρο Σταματιάδη, την Καθηγήτρια του Πολυτεχνείου της Κοπεγχάγης κ. Ειρήνη Αγγελιδάκη, τον Καθηγητή Ιατρικής στο Πανεπιστήμιο Χάρβαρντ κ. Δημήτριο Βάββα και τον Καθηγητή Ενεργειακής Μηχανικής στο Πανεπιστήμιο του Βερολίνου κ. Γεώργιο Τσατσαρώνη. Όλοι τους εξαίρετοι Καθηγητές, δάσκαλοι και ερευνητές, καθώς και έμπειρα και προβεβλημένα στελέχη της διεθνούς ακαδημαϊκής κοινότητας. Τους ευχαριστώ όλους για τη συνεισφορά τους για το Πανεπιστήμιο μας και ελπίζω στη συνεχιζόμενη στήριξή τους για να οδηγήσουμε το Αριστοτέλειο στη νέα εποχή. Ευχαριστώ τέλος τον Υφυπουργό Ανώτατης Εκπαίδευσης κ. Νίκο Παπαϊωάννου για τη φροντίδα και τη συνεχή στήριξη του Πανεπιστημίου μας —το οποίο και ο ίδιος υπηρέτησε ως Πρύτανης και τώρα έχει τη υψηλή εποπτεία με την Υπουργική του ιδιότητα.

Όπως αντιλαμβάνεστε είμαστε μια μεγάλη ομάδα, πολύπλευρη και ιδιαίτερα δυνατή, με μεγάλη διάθεση για να πετύχουμε αυτό για το οποίο σήμερα είμαστε εδώ. Να διαβούμε του χρόνου που συμπληρώνουμε τα 100 χρόνια από τη λειτουργία του Αριστοτελείου, στο νέο αιώνα του, στον πραγματικά νέο αιώνα του.

Θέλω, επίσης, να ευχαριστήσω τους φυσικούς μου συνεργάτες μου, τις Καθηγήτριες και τους Καθηγητές του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου που δεν είναι στην πρώτη γραμμή, αλλά αποτελούν την ατμομηχανή μας και, μαζί τους, τις φοιτήτριες και τους φοιτητές μας, που είναι ο λόγος της ύπαρξης μας και θα είναι το παρόν και το μέλλον, η συνέχεια της χώρας μας.

Εξοχότατε κ. Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι,

Σήμερα είναι μία ιστορική ημέρα για το Αριστοτέλειο. Είναι και μια αφετηρία. Μια δυναμική, φωτεινή αφετηρία που αντλεί από εκατό χρόνια εμπειρίας και προσφοράς και κοιτάει κατάματα το μέλλον. Θα το υποδεχθούμε έτοιμοι, ενωμένοι, ακούραστοι.

Θα τα καταφέρουμε γιατί είμαστε πολλοί και καλοί! Θα πετύχουμε για εμάς, για τις φοιτήτριες και τους φοιτητές μας, για την Ελλάδα.

Ας προχωρήσουμε με τόλμη.

Χρόνια Πολλά Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο!